

V O L N Ě S E B R Á N Í

/2/

O b s a h

1. Emil Juliš - Zdeněk Veselý: Básně /text a suchá jehla/
2. Oldřich Wenzl /1921-1969/: Noc vrhá svoje světla do stromů
/ze sbírky Dvanáct poledních úderů/
3. Jaroslav Škarohlíd: Blíženci - suchá jehla
4. Jan Zuska: Cestování
5. Josef Krejčířík: Seance - lept a akvatinta
6. Oldřich Dadák: Abeceda
7. Lubomír M. Nedbal - Zdeněk Řezníček: Osmá báseň dospělým mužům
/fotografie s textem/
8. Václav Houf: Létaající stroj nad městem - lept
9. Vladimír Burda /1934-1970/: - - - /z knihy Apollonova smrt
na elektrické trávě/
10. Jiří Havlíček: Jeroným - lept s akvatintou
11. Jaroslav Šimůnek: Naštěstí
12. Vladislav Mirvald: Proměny Mojžíra - koláž-grafika
13. Dalibor Kozel: Jako strom
14. Josef Ruszelák: Vznikání sluncí - lept
15. Jiří Pechar: Curriculum vitae
16. František Bič: Zlatovláska - zlacená kamenorytina
17. Antonín Přidal: Jazyky
18. Arna Juračková: Bez názvu - tisk z PVC
19. Jiří Vykoukal: Truchlení
20. Boris Soukup: Zápis z Menšího Města Pražského - suchá jehla
21. Zdeněk Lorenc: Co?
22. Dalibor Chatrný: Barevná studie - lept a monotyp
23. Ludvík Kundera: Ticho očí /Miloši Korečkoví/
24. Jiří Pileček: Zlomený strom - lept s akvatintou

Volné sebrání 2

Vyšlo v ^úrně v květnu 1974 pro soukromé potěšení
autorů v nákladu který se rovná jejich počtu

Noc vrhá svoje světla do stromů

Noc vrhá svoje světla do stromů
A já tam půjdu
Podívat se na to
Ale jak věc udělám
Když už 20 let
Nemohu chodit
Nic si z toho nedělám
Každý máme něco

Nejraději mám ženy
Jež nikdy nebyly pannami
Výborně si rozumíme
Prodáme naši nevinnost za 100 Kčs
A postavíme věž
Ze slonové kosti
Od severu k jihu
Od západu k východu
Nebo opačně

Jsem opět velmi spokojen
Jen aby to dlouho vydrželo
A já mohl něco užít
Jakož i pozvat své přátele
Než ulehnu na Chloumek
Nad Mělníkem

Nespěchám na to
Neb po smrti již není nic
Než trocha klidu

Douglas Macgregor

4/25

H. M. 1925

Cestování

Protože s dveřmi
jsem šel do světa
šel jsem s mými kufry
a jel se cestovat

Ukládali jsme
křesla a lože
daly dárky a nejmenší potahy

Když jsem poznal
že od Himalájí až k Alpám
jsem poměrně
vratil jsem se

Stalo mi to mnoho
dřív jsem byl vyčerpan
a ke mně
s kufry ne a ne
šel znovu dvéře

Nelituji však
vím
že i zde jsem poměrně
a to je dobře

Jan Zich

Cestovdu'

Pectorei daere
Pou dira ole sveta
Stil jenu r mick kufu
A jal se cestovot

Litoral: jenu
Lefadla a loci
Ody dziny a ne, rã vuezj' potaly

Kalyj jenu potal
Ze ocl Himalay' as k Alpa
Pou poumaly
Vezel jenu r

Stalo me to mick
Dum se vyzraden
A ke vnu
Z kufu me a ne
Styl znuv daere

Melitur: vade
Vnu
Ze vnu pou poumaly
A to se dlobi

Jan Fuku

4/25

J. Wherry May 76

$$/M \cdot V = 21 / / I = 3 / / B = 1 - 1 / / \frac{3}{4} C / / R = 1 - 1 / / P = 1 / / S = V = 21 /$$

$$A = 1 + V = 21$$

$$B = 1 + 3$$

$$C = \frac{3}{4}$$

$$A = \frac{3}{4} - V$$

$$D = 1 - \frac{3}{4}$$

$$E = F + I = 1$$

$$F = D + I = 1$$

$$G = C + \frac{1}{4}$$

$$H = A + V = 21$$

$$I = R + 1 = 1$$

$$J = \frac{3}{4}$$

$$K = 1 + \frac{3}{4}$$

$$L = 1 - F + 1$$

$$M = V + 21$$

$$N = 11 + \frac{3}{4}$$

$$O = 2 / D = 1 /$$

$$I = 1 + 0$$

$$R = P + \frac{3}{4}$$

$$S = \frac{3}{4}$$

$$T = 3 / O = 0 /$$

$$U = P = 0$$

$$V = A = 21$$

$$W = 21$$

$$X = 2V$$

$$Y = V + \frac{3}{4}$$

$$Z = 2 / U = 1 / + \frac{3}{4}$$

Christel Horst

Do té zahrady neostupujte.
Ulaťte tam adjektiva nebylo
kudy vejít / i když jste večer vidali škvry
nedovolených dveří, na zdích jste četli hro-
malutické nápisy, jímž přes jejich stří-
níkdo neodvít mohl je psát uličníci tolik
nam podobní / Kameny v zahradě se
sobě nepodobají, chodím kolem
nich, přiblížuji je k uchu, naslou-
chám šumění, šumění moře, je-
hox jsme trosečníci, stejně jako jsou
pláči trosečníky neznámých nám
moří - chuť jejich máme v pod-
večer na jazyku, nešťasten, že
nem o deliriu nechtěl davy lidí, kteří
by skrze mne procházeli do za-
hrady. Zůstali se vymí dik-
tátory, kteří je buď se sna-
a kříd, a oni stojí s oči-
ma do země, vymys-
lejíce nové pravdy.

Ornamentální básně dospělým mužům.

March

Remick

4/50

D. H. H. H. H.

- - -
Děšť v Ostrovcích je uplývavá hudba.

V kobercích chodí paní jako zahradou a šlape po kamení.

Tympány tlukou do dehtové střechy.

Děšť záclona.

V pohanských hájích tančí mužní bozi se sluneční hlavou.

Široce rozevřené kasárenské okno. Zahledění,

kterým se vytrhují udusané dlažbě.

Zapomenutá radost se ze mne zvedá jako holub ze sna.

S rozpuštěnými vlasy vchází

otevřenými senzacemi jásající krása.

V březových báních nad střechami vyzvánějí kapky.

Šedivá labuť pluje zadnicí napřed a teče.

Vladimír Burda

4175

W. H. W. H. W. H.

W. H. W. H. W. H.

Nástin

Když jsem před tím
než zmizel v anonymity země
zahledl jsem ještě Prometheusův hrob

Proč připomínat jako jme'no
když důvěř uhasit
umí už někdo

Jen s jedinou jiskrou z jeho cínu
stou zapadlím do srdce
si uštěstí neporadil
nikdo

Prof. Šimůnek

Izabela Kozel

JAKO STROM

Jako strom
který vzpurně na svých rozepjatých křídlech
nejdéle drží listí podzimu
jako on
napořád mířím k severu
a stojím tu uhranut všemi jeho stíny

Podivuji se mi a také mi nevěří
že vystačím s takovým kouskem nevábné půdy
s pěšinami kolem suchých trav
s několika cestami plných vzpomínek a pro mne plných světla
Nemám proč zatajovat prostou pravdu
o tom
že bych už nikdy nedokázal za sebou zavřít
tuto širokou temnou zahradu
jejímiž trhlínami a všemi neviditelnými póry
dýchá obnažené srdce pomalu hasnoucích hlubin

Napsal jsem kdesi:
Tam kde ještě bije staré srdce kraje
v pusté barabizně dávného času
tam se naposled ukryje stará věž a několik rezivých písmen
A když už ta slova byla napsána
šel jsem a hledal jsem tu věž
a hledal jsem už nečitelné znaky toho písma
na bortících se zdech tichem prosáklých kolonek
a i skrze tuto řeč
nečitelnou zrezivělou a studenou
jsem zaslechl jména
která už nikomu nic neříkají
Paula
Matylda
Márinka . . .

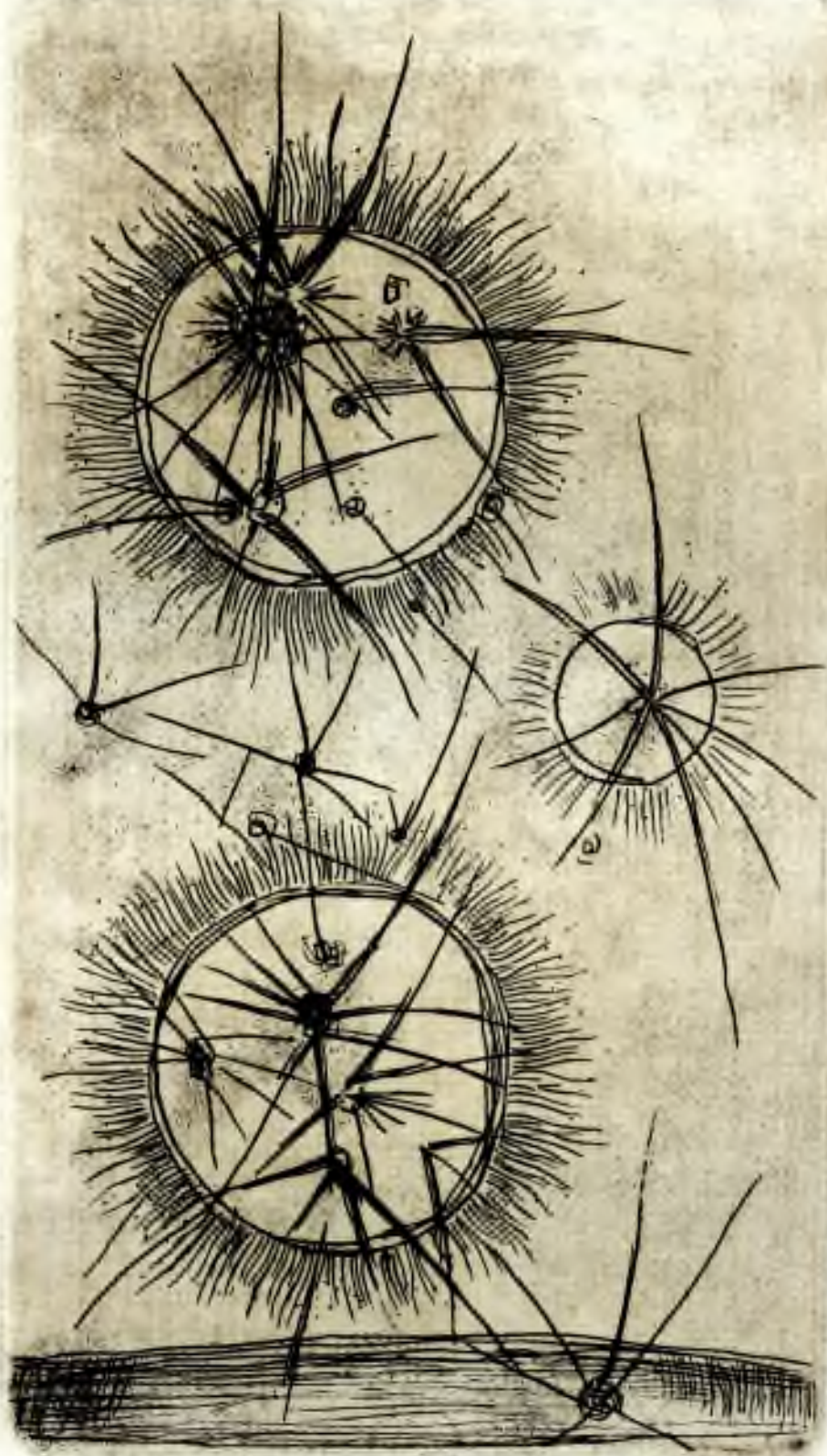
Ale nebyla to jenom tato tři jména
V mlžné paměti dýmu
který jediný přetrvál z tehdejší šeré scény

slyším
obehnán plůtkem úzké aleje vzpomínky
vítr ještě jiných mátlivých slov

Co je to poslyš
Tekethof?
A co
Beust?
A co
Emerán?
Víš o tom něco?
Žila ta kalná jména v proudu minulé řeky?

Ale nebyla to ovšem jenom jména starých zrádných kulišoven
Poslyš
ještě jednu otázku
Čemu jsme říkali
Bruch
Malta
Herrlich
Bettelgrün
Lindava?
I o tom něco víš?

A pak později jsem také ještě napsal:
Hle
nejdelší vršek našeho dětství
a pod ním
nehybné opuštěné Pluto
které má oči našich dávných hald
A odtud
když magické prsty neklidného údolí
ukazují na padlou ves
její trosky pak mohou znamenat
už jen jediné
stesk
a za ním všechna ta zapadlá jména

4/30

musgelat 31,

Čirí Pechar:

Curriculum vitae

Byl přesně uprostřed a všechno bylo jeho
bzučivá moučka na okenním skle
chrástitko láhev s mlékem
lampa i obloha a tikot na stěně

Put se dal na pochod a zprvu klopytal
vrátil se zabloudil nevěděl kudy kam
leč večer teplá tma ho znovu vrátila
do dítka v postýlce
odkud byl přelétl
do všech světa stran

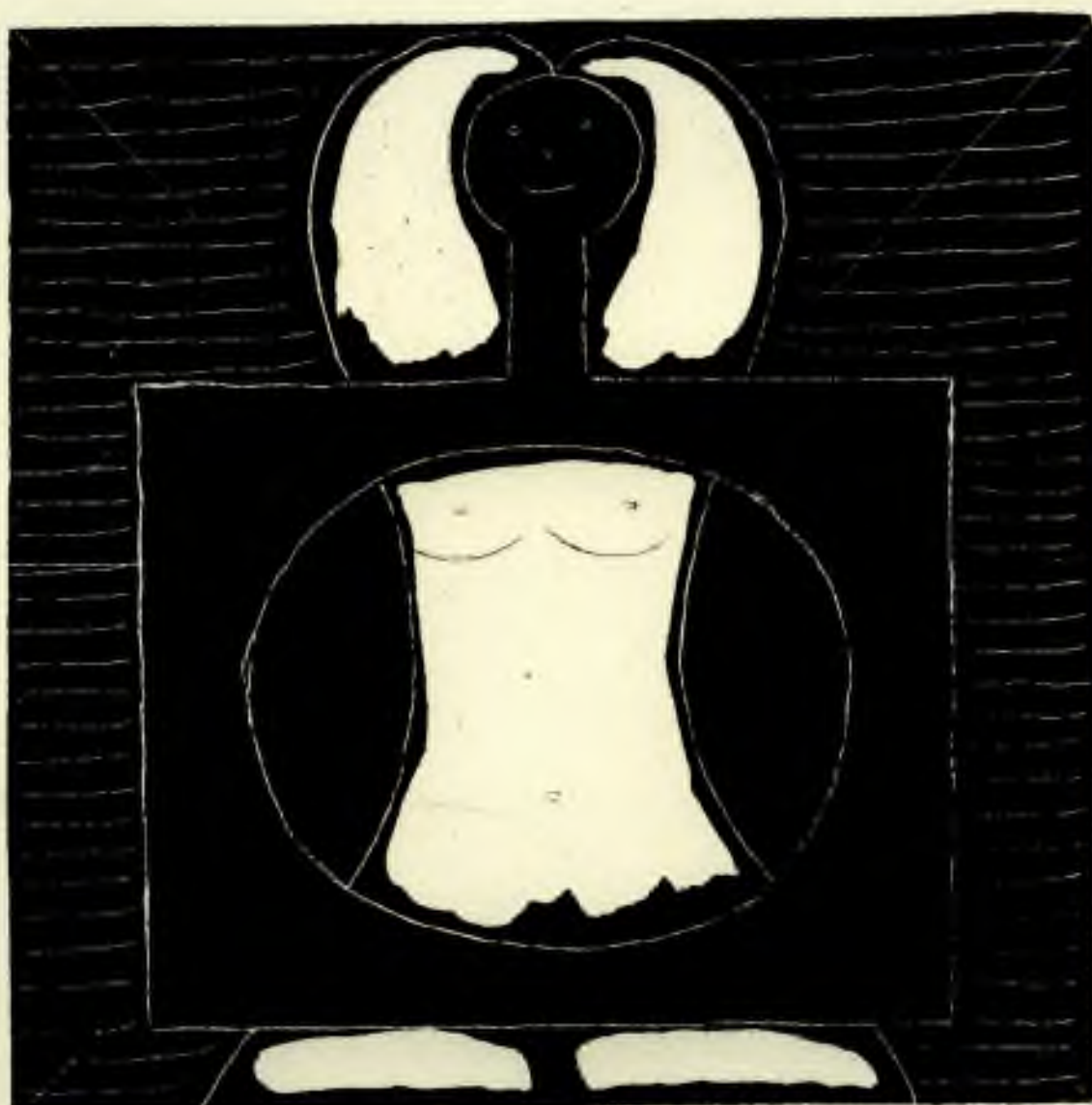
A říkal já a ty a zkoušel odvážlivě
říkat i my tu těžkou slabiku
co sotva vyřčeno už drotilo se
na malá písmenka

Když naučil se vozat kličky a bot
a zvládl hravě už i násobitku
a věděl bezpečně že kámen padá
vždycky jen dolů nikdy nahoru
a mnoho jiných užitečných věcí
pochopil že je tu pro něco jiného
než aby letkoval a marně trávil čas

A tedy stavěl a pak zase bořil
a pilně nosil a pak odnášel
spouštěl a zvedal ohýbal a rovnal
kružil a šel po něm a přidal o sto šest
až začal bolet a uprostřed za odměnu
byl přijat do cechu

A taky potkával a zase ztrácel
anebo hledal ale nenasehl
a chodil rovně vpřed a pak se zase vrátil

Put ležel bez hnutí a kolem bylo ticho
byl právě uprostřed a byl tam zcela sám

4/25

F. B. 74

Jazyky

Sedával deskne na festklivé louce
a měl mluvit nevásytné ovce
jazykem hladokráli,
broušeným s kámen.

Keč varla. Lepše jim šel křev.
když drak se vlnou z rozecelých střev
a zaháněval kalmy pavu
s květinou na hlavě.

Partiji však plakal nad falešným tónem,
který by v listech mohl rozkvést sloven,
a třestal němé nozem pod bradu.

Pak se to stalo. Z hlubokosti tepen
zařvaly tiše nad vytrysklým květem.
v jazyce Kamadeš nářečím Kamadu.

Antonín Přenos

Pruchlem

Pruchl jsem dnes večer
byl takový čas
majový
hudličky se měnily
na seny chůzů někde
kolm křepů
doma
uám žilila žlva
a k tomu zatmění
slunce
i mýhe
a mýhe i mýhe
Pruchl jsem

J. Vykonka

Co 2

Controloji Whistlerovi?

nico jalo karabeset jani blo u kic
z psi' sasauhy a modriho ble touchu
gumiclu

Jut' marja vzejit se mavoneny' ro klich
u tvadito mi kulait pod skalkou

kolo by na padlo co prestr' klic
kdyz odhrzli vdrce a vdrce jalo ro klich a
ro klich

kolo by to na padlo

Se ne kolo vzhiti hne Poveit lampu! A co duse?

A ideji?

A suait?

Dramata

kroupane klee

Zelenik Loren

MODRÁ

ŽLUTÁ

ZELENÁ

DEKOR

Alto Kolbo Chabunsky

TICHO OČÍ

Miloši Korečkovi

Ve chvíli nejzazšího ticha nastává protržení nebes, krajinou tryskají dýmy. Tam, kde je voda, je i sůl. Tam, kde se vlévá, jsou i moře. Moře je poušť a poušť se zvolna zalidňuje ostrohrannými kamínky, v nichž se zrcadlí sto kolotajících sluncí. Kmitnutí ledňáčka — a poušť je i strž. Stačí jediný pohled zpátky a poušť je i Lotova žena. Písek pak modeluje gesta petrklíčů a břechfanu, v jehož houšti potkáváme raněné milence, zrůzněné poutníky s nůšemi vápna, s nůšemi písku, s nůšemi pylu. Děje se rozdávání. Kde hledat dráhy hvězd? Kam se poděl žravý déšť? Odkud se valí magma? Z čeho vytéká noc? O kom ševlí brouci? Kým se stáváme na počátku prvního dějství? Kým budeme na konci třetího? Krok lancknechtů! Šlápoty sobů! Radar netopýrů! Ve chvíli nejzazšího protržení nebes nastává ticho očí.

Miloš Korečka

Boseň

Vprastě neľidské tře
zavřítel Perseův meč

Spole s krví tryskl
z Gorgonina těla Pegas
a hrábl do povale noci
až hvězda odprýskla
a zahluselo
zahřmělo

Andromeda

připoutaná ke skále
usmála se slzami

mil julis

Polka K. Worn.